

Ang Basahon ni Daniel - Numero Saisenta y Singko

Ang Propetikong Pagpadayag: Pagsabot sa Kapakyasang Kasinatian niadtong Hulyo 18, 2020 ug sa Nagapadayong Mensahe sa Singgit sa Tungang Gabii sa Kataposang mga Adlaw

Jeff Pippenger
2024-01-29

Niadtong Hulyo 18, 2020, miabut ang unang kapakyasan alang sa katapusang-adlaw nga kalihukang repormatibo sa Dios. Kini nagtimaan og usa ka waymark sa kasaysayan sa ikatulong Kasakit, nga mao ang kasaysayan sa ulahing ulan, ug usab ang kasaysayan sa pagtimri sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Kana nga kasaysayan girepresentahan sa matag kalihukang repormatibo sa sagradong kasaysayan, ug labi pang piho nga girepresentahan kini sa kasaysayan sa kalihukang Millerite, ug gihulagway sa sambingay sa napulo ka mga ulay, ug kini nagrepresentar sa propetikong kasaysayan nga giila sa matag propeta.

Ang Hulyo 18, 2020, nagrepresentar sa unang kapakyasan sa kalihukan, ug tungod niana kini nagtimaan sa pag-abot sa panahon sa paglangan diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay ug sa Habakkuk. Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang mao rang ebidensiya nga maoy mitultol sa ilang sayop nga pagpahibalo nakita nga nag-ila sa tinuod nga petsa. Ang panahon sa paglangan sa sambingay sa napulo ka mga ulay unya nakita ingon nga kamatuoran alang sa maong panahon, ug kadtong panahon sa paglangan mao ang mao gihapong panahon sa paglangan diha sa Habakkuk dos. Ang sambingay sa napulo ka mga ulay gisubli gayod hangtod sa matag litra, ug kana nga kamatuoran nagpakita nga kadto lamang nga nalambigit sa kapakyasan mao ang mga kandidato nga mahimong usa ka manggialamon o buang nga ulay.

Ang dakong lawas sa Laodiceanong Adventismo gisulayan pinaagi sa pag-abot sa ikatulong Kahay sa Septyembre 11, 2001, ug sa dihang milabay ang napakyas nga panagna sa Hulyo 18, 2020, ang Laodiceanong Adventismo gibiyaan sa likod aron maglatagaw nga walay katuyoan pabalik ngadto sa Roma, maingon sa nahitabo sa mga Protestante diha sa kasaysayan sa mga Millerite.

Dili lamang nga giila sa mga Millerite ang panahon sa paglangan ingon nga katumanan sa sambingay sa napulo ka ulay, kondili nakita usab nila nga diha kang Habakkuk ang sugo sa paghulat sa panan-awon, bisan pa kini nalangan, mao ra nga maong timailhang propetiko. Unya, gipamatuod ni Habakkuk nga ang panan-awon nga sayop nga gipaila ug nga maoy hinungdan sa unang kasagmuyo mao ang panan-awon nga “mosulti” sa katapusan.

Kay ang panan-awon alang pa sa gitagal nga panahon, apan sa katapusan kini mosulti, ug dili magbakak: bisan pa kon kini malangan, hulata kini; kay sa pagkatinuod moabot kini, dili kini malangan. Habakkuk 2:3.

Ang mensahe nga naghatod sa nahaunang kapakyasan mao ra ang maong mensahe nga paga-ilhon nga natuman sa haduol nga umaabot, apan kini usa gihapon ka mensahe nga gibase sa nangaging mga pamatuod nga manalagna nga gigamit sa nahaunang sayop nga pagmantala.

Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang unang gisulayan mao ang katawhan sa kanhing pakigsaad; pagkahuman niini, ang katawhan sa bag-ong pakigsaad maoy gisulayan. Ang pagsulay nagsugod alang sa mga Protestante sa dihang ang unang manulonda sa Pinadayag 10 ug ang unang manulonda sa Pinadayag 14 (kay sila mao ang mao rang manulonda), mikunsad niadtong Agosto 11, 1840. Ang ilang pagsulay natapos uban sa unang kapakyasan ug sa pag-abot sa ikaduhang manulonda sa Pinadayag 14.

Sa kasaysayan sa mga Millerita, ang pagsulay alang sa mga Millerita nagsugod sa pag-abot sa ikaduhang manulonda sa nahaunang kapakyasan ug natapos sa pag-abot sa Tunga-tungang Gabii nga Singgit, nga gihulagway ni Sister White ingon nga usa ka panon sa mga manulonda, nga miduyog sa ikaduhang manulonda. Ilalom sa gahum sa Balaang Espiritu, ang mga Millerita nga nakaila ug midawat sa mensahe sa Tunga-tungang Gabii nga Singgit, dayon gibulag gikan sa mga Millerita nga wala makaila sa mensahe nga nagakahulog sa ilang palibot. Niadtong Oktubre 22, 1844, miabot ang ikatulong manulonda ug ang panan-awon nga nalangan unya misulti.

Sa kasaysayan sa pagtimri sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, ang kanhing katawohan sa tugon maoy unang gisulayan, dayon ang katawohan sa bag-ong tugon. Ang pagsulay nagsugod alang sa Laodiceanong Adventismo sa dihang ang unang tingog sa manulonda sa Pinadayag napulog-walo ug ang ikatulong manulonda sa Pinadayag napulog-upat (kay sila mao ang mao rang manulonda), mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang ilang pagsulay natapos uban sa kapakyasan niadtong Hulyo 18, 2020.

Sa lihok sa ikatulong manulonda, ang pagsulay alang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod sa pag-abot sa unang kasagmuyo, ug matapos sa pag-abot sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii. Ilalom sa gahum sa Espiritu Santo, kadtong karon nag-ila ug midawat sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii, unya pagabulagon gikan sa mga boang ug daotan nga wala makaila sa nagkalainlaing mga bahin sa mensahe nga karon nagakahulog sa ilang palibot.

Sa haduol na pag-abot sa balaod sa Domingo, ang ikaduhang “tingog” sa manulonda sa Pinadayag napulog-walo mamulong, nga mao usab ang panan-awon nga “nadugay” sa pagsulti. Kini usab nagrepresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda nga “mohubag” ngadto sa makusog nga singgit.

Ang Singgit sa Tunga-tungang Gabii girepresentar ingon nga daghang mga manulonda nga miduyog sa nag-una nga manulonda. Ang mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii adunay pipila ka mga sangkap nga nakatampo sa tibuok mensahe, ug ang mga manulonda mga simbolo sa mga mensahe. Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang payunir nga giila nga nangulo sa pagdala ug paghiusa sa mensahe sa tinuod nga Singgit sa Tunga-tungang Gabii mao si Samuel S. Snow. Niana nga kasaysayan, maayo kaayo ang pagkapokumentado nga ang pagsabot ni Snow sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii naugmad sulod sa usa ka yugto sa panahon.

Kana nga kasaysayan gisubli gayod sa matag letra, ug ang mensahe sa katapusang Tunga-tungang Gabiing Singgit nagapadayag sa publiko sukad sa katapusan sa Hulyo, 2023. Dili lamang kini mao ang mensahe sa Islam, kondili nagalakip usab kini sa mensahe sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Nagalakip kini sa pagpadayag nga ang duha ka sungay sa mananap sa yuta, silang duha nagaagi sa usa ka “kamatayon ug pagkabanhaw”, maingon nga sila nagaparelelo sa dagway sa mananap, nga sa mao rang kasaysayan nagtuman sa mahimoonong tigmo sa tagna nga “ang ikawalo gikan sa pito.” Nagalakip kini sa mga pagpadayag nga may kalabutan sa “tinagong kasaysayan” sa Pito ka Dalugdog, ug kini nagtuman sa mahimoonong tigmo sa “bato” nga gisalikway nga nahimong “ulo sa pamag-ang”, samtang ang “pito ka panahon” sa Levitico baynte-sais gipadayag nga mao ang hilo nga naghabol sa tanang mga kamatuoran sa kasaysayan ni Miller, uban sa mga kamatuoran nga gibuksan sa panahon sa katapusan niadtong 1989. Ang Salmista nagaingon niini sa ingon nga paagi:

Ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod nahimong ulohang bato sa pamag-ang. Kini mao ang binuhatan sa Ginoo; kahibulongan kini sa among mga mata. Kini mao ang adlaw nga gibuhay sa Ginoo; magakalipay kita ug managhimaya niini. Salmo 118:22–24.

Ang “bato,” nga mao ang unang “hiyas” nga nadiskobrehan ni William Miller (ug ang mga hiyas mga bato man), mao ang “adlaw nga gibuhay sa Ginoo.” Gipakita na sa nangaging mga artikulo nga ang estruktura, ug ang mga pulong sa sugo mahitungod sa Igpapahulay magkapareho sa estruktura sa balaang siklo sa pito, sumala sa gipahayag sa Levitico kapitulo baynte-singko. Ang pagpahulay sa ikapitong adlaw maoy tipo sa yuta nga nagpahulay sa ikapitong tuig, ug sa dihang ang duha ka mga sugo pagaisipon niining paagiha, naghatag sila ug pagpamatuod nga ang usa ka adlaw nagrepresentar sa usa ka tuig diha sa tagna sa Biblia.

Nagpakita usab sila nga ang pagsabot nga gipahayag ni Miller mahitungod sa “pito ka panahon” sa kasuko sa Dios, diha sa Leviticus 26, gilarawan ingon nga “usa ka adlaw”; kay gihimo sa Ginoo ang balaang siklo sa pito ka tuig, sama sa pagkasiguro nga Iyang gibuhay ang langit ug ang yuta sulod sa unom ka adlaw, ug mipahulay sa ikapito.

Sa dihang gitapos ni Jesus ang sambingay bahin sa ubasan, nangutana Siya sa mga Pariseo.

Busa, sa dihang moanhi ang agalon sa kaparrasan, unsa man ang iyang buhaton niadtong mga mag-uuma? Miingon sila kaniya, Laglagon gayud niya sa makaluluoy nga paagi kadtong daotang mga tawo, ug ipasa niya ang iyang kaparrasan ngadto sa ubang mga mag-uuma, nga mohatag kaniya sa mga bunga sa ilang takdang mga panahon. Miingon si Jesus kanila, Wala ba gayud kamo makabasa sa mga Kasulatan, Ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod, mao gayud ang nahimong ulohan sa pamag-ang: kini buhat sa Ginoo, ug katingalahan kini sa among mga mata? Busa nagaingon ako kaninyo, Ang gingharian sa Dios pagakuhaon gikan kaninyo, ug igahatag ngadto sa usa ka nasud nga magapamunga sa mga bunga niini. Ug bisan kinsa nga mapukan ibabaw niining batoha pagadugmokon: apan bisan kinsa nga kapatiran niini, kini magagaling kaniya ngadto sa abog. Ug sa pagkadungog sa mga punoang sacerdote ug sa mga Fariseo sa iyang mga sambingay, ilang nasabtan nga sila ang iyang gipahinungdan. Mateo 21:40–45.

Ang sambingay sa kaparasan mao ang sambingay bahin sa kanhing piniling katawhan nga gisalikway, ug ang gingharian gihatag ngadto sa usa ka bag-ong piniling katawhan. Ang “bato” nga gisalikway sumala kang Jesus, mao ang “bato” nga mahimong makaluwas o makalaglag, sumala sa paagi sa pagdawat niini. Ang “bato” kinahanglan nga usa ka kamatuoran nga biblikal sa konteksto nga gigamit ni Jesus, kay kini adunay gahum sa pagpatungha ug matarung nga bunga, ug ang pagkamatarung ni Cristo mamugna lamang diha sa mga lalaki ug mga babaye sa dihang ilang dawaton ang Iyang Pulong sa kamatuoran.

Balaan mo sila pinaagi sa imong kamatuoran: ang imong pulong mao ang kamatuoran. Juan 17:17.

Ang “bato” usa ka doktrina nga dawaton o isalikway, ug si Jesus mao ang Pulong, ug sa basahon sa Mga Buhat, gipaila ni Pedro ang “bato” ingon nga si Cristo.

Hibaloi unta kini kaninyong tanan, ug sa tanang katawhan sa Israel, nga pinaagi sa ngalan ni Jesu-Cristo nga taga-Nazaret, nga inyong gilansang sa krus, nga gibanhaw sa Dios gikan sa mga patay, pinaagi gayud kaniya kining tawhana nagatindog dinhi sa atubangan ninyo nga hingpit ang pagkaayo. Kini mao ang bato nga gitamay ninyo nga mga magtutukod, nga nahimong ulohan sa pamag-ang. Ug walay kaluwasan diha sa uban pa: kay walay laing ngalan sa ilalum sa langit nga gihatag taliwala sa mga tawo, nga pinaagi niini kinahanglan kitang maluwas. Buhat 4:10–12.

Ug unya diha sa 1 Pedro, iyang gidala ang simbolismo sa “bato” ngadto pa sa mas lawom nga kahulugan, apan gipabilin niya kini sulod sa mao rang konteksto sa paglabay sa usa ka kanhing katawhan sa tugon ug sa pagpili sa usa ka bag-ong piniling katawhan, nga sumala sa iyang giingon, “sa nangaging panahon dili usa ka katawhan, apan karon mao na ang katawhan sa Dios: nga kaniadto wala makadawat ug kalooy, apan karon nakadawat na ug kalooy.”

Sa pagduol ninyo kaniya, ingon sa usa ka buhing bato, nga sa pagkatinuod gisalikway sa mga tawo, apan pinili sa Dios ug bililhon, kamo usab, ingon sa mga buhing bato, gitukod aron mahimong usa ka espirituhanong balay, usa ka balaang pagkapari, sa paghalad ug espirituhanong mga halad, nga kahimut-an sa Dios pinaagi kang Jesu-Cristo. Busa usab nahisulat kini sa Kasulatan: Ania karon, ibutang ko sa Sion ang usa ka pangulong bato sa pamag-ang, pinili, bililhon: ug ang mosalig kaniya dili gayud maulawan. Busa alang kaninyo nga nagatoo, siya bililhon; apan alang kanila nga mga masinupakon, Ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod, mao kini ang nahimong pangulong bato sa pamag-ang, Ug usa ka bato nga hinungdan sa pagkapandol, ug usa ka pangpang nga makapasalaag, alang kanila nga nagkapandol sa pulong, sanglit sila mga masinupakon: nga niini usab sila gitagana. 1 Pedro 2:4–8.

Si Pedro nag-ingon mahitungod sa kanhing piniling katawhan, “alang kanila nga mga masupilon, ang bato nga gisalikway sa mga magtutukod, mao ra usab ang nahimong ulohan sa pamag-ang, Ug usa ka bato nga kapangdulan, ug usa ka bato sa kapangdulan, alang kanila gayud nga nanghisukod sa pulong, sanglit mga masupilon sila: niini usab sila gitudlo.”

Si Jesus ginapakita pinaagi sa matag balaang hulagway sa patukoranan.

Kay walay lain nga patukoranan nga ikabutang ni bisan kinsa gawas niadtong nahamutang na, nga mao si Jesu-Cristo. 1 Corinto 3:11.

Ang patukoranan nga gitukod sa mga Millerita mao ang Bato sa mga Kapanahonan (ang Bato).

“Miabut na ang pasidaan: Walay bisan unsa nga tugotan nga mosulod nga makasamok sa patukoranan sa pagtuo nga among gitukoran sukad pa sa pag-abot sa mensahe niadtong 1842, 1843, ug 1844. Anaa ako niini nga mensahe, ug sukad niadto nagatindog ako atubangan sa kalibotan, matinumanon sa kahayag nga gihatag kanato sa Dios. Wala kami magtinguha sa pagtangtang sa among mga tiil gikan sa plataporma diin kini gibutang samtang sa matag adlaw among gipangita ang Ginoo uban sa mainiton nga pag-ampo, nga nangita ug kahayag. Nagahunahuna ba kamo nga ako makabiya sa kahayag nga gihatag kanako sa Dios? Kini mamaingon sa Bato sa Kapanahonan. Kini nagamando kanako sukad pa sa dihang kini gihatag.” Review and Herald, Abril 14, 1903.

Ang unang mutya nga nadiskobrehan ni Miller nga nahimong kabahin sa patukoranan sa mga Millerite, nga ingon sa Bato sa mga Kapanahonan, mao ang “pito ka mga panahon” sa Levitico bente-sais, ug ang “pito ka mga panahon” maoy unang pundasyonal nga kamatuoran nga gilabay sa mga payunir nga Millerite nga bag-o pa lamang nakatukod sa patukoranan sa mga Millerite. Ang mga magtutukod mao ang mosalikway sa batong pundasyonal. Kana nga “bato,” nga naghulagway kang Cristo, mao usab ang adlaw nga gibuhay sa Ginoo, kay gibuhay niya ang ikapitong adlaw ingon nga adlaw sa pagpahulay, ug ang ikapitong tuig ingon nga tuig nga ang yuta mopahulay. Niadtong 1863, ang batong patukoranan gisalikway, apan kini pagahimoon nga “ulo sa eskina” ug ang “bato nga kapangdolan” alang sa mga masinupakon.

Ang mensahe sa Islam sa ikatulong kaalaotan mao ang tema alang sa kalihokan sa reporma sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang proseso sa pagsulay nagsugod sa dihang mikunsad ang manolunda sa Pinadayag disiotso, sa dihang ang dagkong mga bilding sa Siyudad sa New York gilumpag niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang Adventismo nagpabiling hilom mahitungod sa propetikong pag-ila nga ang Septiyembre 11, 2001, mao ang pag-abot sa “adlaw sa hangin sa silangan.” Niadtong Hulyo 18, 2020, sila gibiyaan, sa dihang ang duha ka mga saksi sa Pinadayag kapitulo onse gipamatay sa mga dalan niadtong dakong siyudad. Ang pagsulay sa Adventismo nahuman na, ug ang pagsulay alang niadtong mga nag-angkon nga nakaila sa mensahe sa Islam nagpadayon na.

Human sa pagpahiluna nga patay sa kadalanan hangtod sa katapusan sa Hulyo, 2023, ang patayng mga uga nga bukog unya gipukaw pinaagi sa nahaunang mensahe ni Ezekiel. Ang ikaduhang mensahe ni Ezekiel mao ang mensahe sa upat ka hangin sa Islam sa ikatulong Kaalaotan, nga nagarepresentar sa progresibong pagbukas sa selyo sa mensahe sa Pagsangyaw sa Tungang Gabi-i, nga mao ang panan-awon nga nalangan, ug ang tema sa tibuok nga yugto sa kalihokan. Ang nagkalainlaing mga kamatuoran unya gibuksan gikan sa selyo, kay ang mensahe sa Pagsangyaw sa Tungang Gabi-i nagarepresentar sa usa ka mensahe nga adunay daghang mga aspeto. Ang nahaunang kamatuoran nga mitubang sa patayng mga uga nga bukog mao ang nahaunang kamatuoran nga gisalikway sa Laodiceanong Adventismo, ug kini nagarepresentar sa kamatuoran nga nagtimaan sa pagbalhin sa Laodicea ngadto sa Philadelphia.

Ang kamatuoran mao ang mensahe sa pagpatik, ug busa kinahanglan kini mapahimutang pag-ayo diha sa panghunahuna ingon man usab sa espiritu. Dili igo nga ilhon nga ang yugto sa panahon diin ang duha ka mga saksi nangahigda nga patay sa dalan usa ka simbolo sa pagkakatatag sa “pito ka mga panahon”; nanginahanglan usab kini og kasinatianong pagdawat sa kamatuoran.

Ang mga alahas ni Miller, nga nagrepresentar sa mga kamatuoran nga gibuksan sa panahon sa katapusan niadtong 1798, nahimong usa ka pagsulay alang sa mga ulay sa katapusang mga adlaw. Ang kasinatian sa pagkalig-on diha sa kamatuoran “sa espirituwal” girepresentahan sa unang alahas ni Miller, ug ang “intelektuwal” nga pagkalig-on diha sa kamatuoran girepresentahan sa mensahe sa Islam sa ikatulong kaalaotan. Ang pagtawag ngadto sa paghinulsol ug pagsugid nga girepresentahan sa “pito ka mga panahon,” nagtimaan sa usa ka buluhaton nga ginabuhat inubanan kang Cristo sa Labing Balaang Dapit, ug girepresentahan sa panan-awon sa “march.”

Ang “intelektuwal” nga pagsabot sa Islam sa ikatulong Kaalaotan girepresentahan sa panan-awon nga “chazon,” ug ang duha gikinahanglan alang niadtong pagapapilihan. Niadtong 1863, ang Laodiceanhong Adventismo mipili sa pagtukod pag-usab sa Jerico, ug gibiyaa ang iyang buluhaton sa pagpahiuli sa Jerusalem. Ang Jerico usa ka simbolo sa kadagaya, ingon man nga girepresentahan usab sa pagkabuta sa Laodicea.

“Usa sa labing malig-on nga mga kuta sa yuta—ang dako ug adunahang siyudad sa Jerico—anaa diha-diha sa ilang atubangan, apan diyutay lamang ang gilay-on gikan sa ilang kampo sa Gilgal. Diha sa utlanan sa usa ka mabungahong kapatagan nga nag-umapaw sa madagayaon ug nagkalainlaing mga abot sa tropiko, ang iyang mga palasyo ug mga templo nga puloy-anan sa kaluho ug bisyo, kining mapahitas-ong siyudad, sa luyo sa iyang dagkung mga kuta-panagang, nagpakita og pagpasipala batok sa Dios sa Israel. Ang Jerico maoy usa sa mga nag-unang sentro sa pagsimba sa mga diosdios, ilabina nga nahalad kang Ashtaroth, ang diyosa sa bulan. Dinhi nagtapok ang tanang labing mahugaw ug labing makapakaulaw sa relihiyon sa mga Canaanhanon. Ang katawhan sa Israel, nga sa ilang mga hunahuna bag-o pa kaayo ang makalilisang nga mga sangpotanan sa ilang sala didto sa Beth-peor, makatan-aw niining lungsod nga pagano uban lamang sa kasuko ug kalisang.” Patriarchs and Prophets, 487.

Ang “bato” nga gisalikway sa mga magtutukod niadtong 1863, samtang ilang gitukod pag-usab ang Jerico, mao ang “pito ka mga panahon” nga sa kaulahiang mga adlaw mahimong kamatuoran (mutya), nga nahimong “ulo sa pamag-ang”, kay kini mao ang kamatuoran nga nagahabol sa sinugdanan sa Adventismo diha sa kalihokan sa mga Millerita, uban sa katapusan sa Adventismo diha sa kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kana nga mutya, nga mao ang “pito ka mga panahon,” mao usab “ang adlaw nga gibuhat sa Ginoo”, ug kini mao si Cristo mismo, kay Siya mao ang Pulong, ug Siya mao ang “Kamatuoran.” Ang hilisgutan sa Islam mao ang tema nga nagapamunga sa paghinlo sa duruha ka piniling katawhan, ang karaan ug ang bag-o, ug ang duha-kahugna nga paghinlo nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, nga mao “ang adlaw sa hangin sa sidlakan”. Nianang adlaw ang mga magbalantay kinahanglan moawit sa mao gayud nga awit nga giawit ni Cristo, sa dihang Iyang gimantala ang sambingay sa kaparrasan. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagaawit sa awit ni Moises (ang “pito ka mga panahon”), ug sa awit sa Cordero.

Ug nakita ko ang daw usa ka dagat nga bildo nga sinagolan ug kalayo; ug sila nga nakadaog batok sa mapintas nga mananap, ug batok sa iyang larawan, ug batok sa iyang marka, ug batok sa gidaghanon sa iyang ngalan, nanagtindog ibabaw sa dagat nga bildo, nga nagkupot sa mga alpa sa Dios. Ug nanag-awit sila sa awit ni Moises nga ulipon sa Dios, ug sa awit sa Cordero, nga nagaingon, Dagku ug kahibulongan ang imong mga buhat, Ginoong Dios nga Makagagahum sa tanan; matarong ug matuod ang imong mga dalan, ikaw nga Hari sa mga balaan. Pinadayag 15:2, 3.

Ang “Cordero” mao si Cristo nga gipatay, ug Siya gipatay sa taliwala sa duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka adlaw, sa ingon nagahugpong sa sakripisyo sa Iyang kinabuhi ug dugo (diin Iyang gipamatud-an ang tugon), uban sa “pakiglalis sa Iyang tugon” ni Moises, diha sa Levitico baynte-sais. Ang awit ni Moises ug sa Cordero mao ang awit sa chazon sa propetikong kasaysayan ug ang awit sa mareh sa Iyang “pagpakita”. Kini mao ang awit sa usa ka intelektuwal ug espirituhang pagsabot ingon nga girepresentahan sa duha ka panan-awon sa Daniel kapitulo otso. Kini mao ang awit sa usa ka katawohang tinugyanan sa tugon nga ginahukman ug ginapalabay, samtang usa ka bag-ong piniling katawhan gipili. Ang proseso sa pagpili, ug busa ang awit, nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001.

Ang mga manggikan kang Jacob magagamot; ang Israel mamulak ug moturok, ug pun-on ang nawong sa kalibotan pinaagi sa bunga. Giampak ba niya siya, maingon sa iyang paghampak niadtong mga miampak kaniya? Kun gipatay ba siya sumala sa pagpatay niadtong mga gipamatay pinaagi kaniya? Sa takus nga sukod, sa dihang kini moturok, pakiglalis mo kini: pugngan niya ang iyang mabaskog nga hangin sa adlaw sa sidlakang hangin. Busa pinaagi niini mapapas ang kasal-anan ni Jacob; ug kini mao ang tibook bunga sa pagkuha sa iyang sala; sa dihang himoon niya ang tanang mga bato sa halaran nga sama sa mga batong-apog nga gidugmok ngadto sa gagmayng tipik, ang mga kakahoyan ug ang mga larawan dili na motindog. Apan ang kinutaang siyudad mahimong biniyaan, ug ang puloy-anan pasagdan ug mahabilin sama sa kamingawan: didto mokaon ang nating baka, ug didto kini mohigda, ug pagaut-uton ang mga sanga niini. Sa dihang malaya na ang mga sanga niini, pagaputlon kini: ang mga babaye moanha, ug sunogon kini: kay kini mao ang katawhan nga walay pagsabot: busa siya nga nagbuhat kanila dili malooy kanila, ug siya nga nag-umol kanila dili magpakita kanila ug kalooy. Ug mahitabo nianang adlaw, nga ang Ginoo mohampak gikan sa agianan sa suba hangtod sa sapa sa Egipto, ug pagatigumon kamo sa tagsatagsa, O kamo nga mga anak sa Israel. Ug mahitabo nianang adlaw, nga ang dakung trumpeta pagahuypun, ug moanhi sila nga hapit nang mangahanaw sa yuta sa Asiria, ug ang mga sinalikway sa yuta sa Egipto, ug mosimba sa Ginoo didto sa balaang bukid sa Jerusalem. Isaias 27:6–13.

Sa hustong pagsabot, kining mga bersikulo nagtimaan gikan sa Septiyembre 11, 2001, ngadto sa haduol na nga balaod sa Domingo. Ang bersikulo sais nagtimaan sa tibook kasaysayan, pinaagi sa pagtimaan sa sinugdanan sa tanom nga nakagamot, unya namulak ug nagpamupo, ug sa kaulahian mipuno sa yuta sa bunga. Ang bunga nga mipuno sa yuta nagabuhat niana sulod sa “takna,” nga mao ang krisis sa balaod sa Domingo. Samtang si Cristo nagatigom niadtong panahona sa Iyang bunga ngadto sa Iyang dapa, sa samang higayon nagadala usab Siya ug paghukom ibabaw sa Babilonia. Ang paghukom nga mahitabo sa panahon nga ang yuta napuno sa bunga gilarawan diha

sa bersikulo pito, sa dihang gipangutana ang duha ka pangutana, “Gihampak ba niya siya, ingon sa iyang paghampak niadtong naghampak kaniya? o gipatay ba siya sumala sa pagpatay niadtong mga gipatay pinaagi kaniya?”

Unya sa bersikulo otso, ang pagwisik sa ulahing ulan gimarkahan pinaagi sa pulong nga, “Sa sukod.” Ang maoy hinungdan nga moturok ang mga tanom mao ang ulan, ug sa dihang ang sinugdanan sa ulahing ulan gimarkahan, kini gimarkahan ingon nga nagsugod “sa sukod, sa dihang kini moturok.” Sa dihang magsugod ang ulahing ulan, kini ginabubo “sa sukod”, kay kini wala ibubo nga walay sukod kon ang anihon usa ka sinagol sa tinuod ug bakakon.

“Ang matag tinuod nga nakabig nga kalag mamahimong hilabihan gayud ka matinguhaon sa pagdala sa uban gikan sa kangitngit sa kasaypanan ngadto sa kahibulongang kahayag sa pagkamatarong ni Jesu-Cristo. Ang dakong pagbubo sa Espiritu sa Dios, nga nagadan-ag sa tibuok yuta pinaagi sa Iyang himaya, dili moabot hangtod nga kita adunay usa ka nalamdagang katawhan, nga nasayod pinaagi sa kasinatian unsay kahulogan sa pagkahimong mga mamumuo kauban sa Dios. Kon kita adunay hingpit, kinasingkasing nga pagkahalad sa pag-alagad kang Cristo, ang Dios magaila niana nga kamatuoran pinaagi sa usa ka pagbubo sa Iyang Espiritu nga walay sukod; apan kini dili mahitabo samtang ang kinadak-ang bahin sa iglesia dili mga mamumuo kauban sa Dios. Ang Dios dili makabubo sa Iyang Espiritu samtang ang kahakog ug pagpatuyang sa kaugalingon dayag kaayo; samtang naghari ang usa ka espiritu nga, kon ibutang sa mga pulong, mopadayag nianang tubaga ni Cain,—‘Ako ba ang magbalantay sa akong igsoon?’ Kon ang kamatuoran alang niining panahona, kon ang mga timailhan nga nagkadaghan sa tanang dapit, nga nagpamatuod nga ang katapusan sa tanang butang haduol na, dili igo sa pagpukaw sa natulog nga kusog niadtong nag-angkon nga nakaila sa kamatuoran, nan ang kangitngit nga katumbas sa kahayag nga nagsidlak na maoy moabot niining mga kalaga. Walay bisan panagway sa usa ka pasangil alang sa ilang pagkawalay pagtagad nga ilang ikapakita sa Dios sa dakong adlaw sa katapusang pag-ihap. Walay ikatanyag nga katarongan nganong wala sila magkinabuhi ug maglakaw ug magbuhat diha sa kahayag sa balaang kamatuoran sa pulong sa Dios, ug sa ingon ipadayag ngadto sa usa ka kalibutang napangitngitan sa sala, pinaagi sa ilang paggawi, sa ilang pakigduyog sa pagbati, ug sa ilang kakugi, nga ang gahum ug kamatuoran sa ebanghelyo dili malalis.” Review and Herald, Hulyo 21, 1896.

Gipasabot ni Sister White kining bahina ingong mao ang punto sa dihang mokunsad ang anghel sa Revelation, kay siya nagaingon, “ang daku nga pagbubo sa Espiritu sa Dios, nga nagadan-ag sa tibuok yuta pinaagi sa iyang himaya.” Sa laing bahina nga kanunay namong gikutipan niining mga artikulo, iyang gipaila nga sa dihang “ang dagkung mga bilding sa New York” “mapukan,” “ang Revelation kapitulo dieciocho, mga bersikulo uno ngadto sa tres matuman.”

Padayonon nato kining mga hunahuna sa sunod nga artikulo.

Karon magaawit ako alang sa akong hinigugmang pinalangga ug usa ka awit sa akong hinigugma mahitungod sa iyang kaparrasan. Ang akong hinigugmang pinalangga may usa ka kaparrasan sa usa ka bungtod nga maabundaon kaayo: Ug kini iyang gikoralan, ug gikuha ang mga bato niini, ug gitanoman kini sa labing pinili nga parras, ug nagtukod siya ug tore sa

taliwala niini, ug naghimo usab siya ug pug-anan sa bino diha niana: ug gilaoman niya nga kini mamunga ug mga ubas, apan namunga kini ug ihalas nga mga ubas. Ug karon, O mga pumoluyo sa Jerusalem, ug mga tawo sa Juda, panghukum kamo, ako nangaliyupo kaninyo, sa taliwala nako ug sa akong kaparrasan. Unsay mahimo pang idugang nga buhaton sa akong kaparrasan nga wala ko buhata diha niini? ngano man nga sa dihang gilaoman ko nga kini mamunga ug mga ubas, namunga man kini ug ihalas nga mga ubas? Ug karon, umari kamo; isulti ko kaninyo ang akong pagabuhaton sa akong kaparrasan: kuhaon ko ang koral niini, ug kini pagaonon; gub-on ko ang kuta niini, ug kini pagayatakan: Ug himoon ko kini nga awa-aw: kini dili pagapungusan, ni pagakaloton; kondili moturok dinha ang mga sampinit ug tunok: magsugo usab ako sa mga panganod nga dili magpaulan ug ulan ibabaw niini. Kay ang kaparrasan sa Ginoo sa mga panon mao ang panimalay sa Israel, ug ang mga tawo sa Juda mao ang iyang makapahimuot nga tanom: ug gilaoman niya ang katarungan, apan ania karon ang paglupig; ang pagkamatarung, apan ania karon ang usa ka pagsinggit. Isaia 5:1–7.